SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 26 Juni 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 26

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 23 Prov. Librarian Winnipeg

Winnipeg firar 50-års jubileum

En myllrande människoskara åser den praktfulla paraden med sin mängd av historiska och kommerciella "floats."

Isländarna med sitt stora vikingaskepp tog första priset.

Det var en härlig dag med strålande solsken, då Winnipegs befolkning i myllrande skaror i onsdags förliden vecka samlades på gatorna för att taga del i stadens jubileum, med anledning av dess existens som inkorporerad stad i ett halvsekels tid. På morgonen var himmelen mulen och mörk och arrangörerna fruktade för, att den alltid nyckfulle Jupiter Pluvius, skulle visa sig onådig mot präristadens jubileum och förstöra hela härligheten med ett oväkommet regn. Så småningom lyckades emellertid solen skingra ovädersmolnen och då den planerade paraden vid tiotiden stod färdig att draga genom gatorna, var vädret det vackrast tänkbara. Befolkningen hade också tagit tillfället i akt och det var, som sagt, en myllrande skara människor som kantade trottoarerna till de gator, där paraden drog fram.

I spetsen för paraden kom alderman R. J. Shore, varefter kommo trenne indianer i full indianutrustning, ridande på sina hästar, följda av en avdelning "rödrockar", varefter följde hela den långa paraden med alla sina vackra och sinnrikt arrangerade "floats", en del av historisk, men de flesta av kommerciell karaktär, representerande de olika affärshusens och institutionernas utveckling under de gångna femtio åren. Alla voro de vackra och ståtliga och gåvo en illustration av utvecklingen under halvseklet, och en del voro rätt så betecknande. Det var emellertid beklagligt, att den rent historiska delen av paraden var rätt så svag, medan de rent kommerciella intressen bevakades på ett något för mycket i ögonenfallande sätt. Det hela smakade väl mycket av affärsreklam. Hudson Bay-bolaget, Eaton's, Robinson etc. hade ett flertal imponerande "floats", av vilka Eaton's med den massiva gips-gruppen, bestående av trenne figurer, föreställande Industrin, Handeln och Jordbruket, vilka framför sig i guld hade placerat en storstad i miniatyr, säkerligen var den mest imponerande och massiva. Bland de historiska märktes en, som skulle illustrera Hudson's Bay-bolagets överlämnande av Selkirksettlementet till nybyggarne, varvid överlämnandet av chartern och en jordtorva på ett naturtroget sätt återgavs. William Pritchard körde den vattenvagn, som för femtio år tillbaka användes här i staden, och det anmärkningsvärda häri var, att Pritchard var den, som även då körde denna tvåhjuliga vattenkärra. En "spårvagn" från den gamla goda tiden tilldrog sig mycket muntrande uppmärksamhet. Järnvägarna hade storslagna "flottor". Den gamla "Countess of Dufferin", det första lokomotivet, som av C. P. R. infraktades till Winnipeg och vilket brukade trafikera mellan Wpg-Portage la Prairie rullade genom gatorna, åtföljd av en modell av ett 1924-lokomotiv. Canadian National Railway representerades av en "float", där järnvägssystemets utveckling på flerahanda sätt illustrerades.

Även isländarena deltogo med en vacker flotta, bestående av ett vikingaskepp med en viking, representerande Leif Erikson, i fören, varförutom i aktern sutto en grupp isländare, representerande tre olika generationer. Denna flotta som var den vackraste och mest originella erhöll också första pris. Samtliga dekorativa flottor voro små mästerstycken i sitt slag och gav en livlig och frisk färg över paraden. Det skulle emellertid taga för mycket utrymme att beskriva dem alla. Bland de som på ett karaktäristiskt sätt illustrerade stadens utveckling kunna följande nämnas: City Hydro, Manitoba Govt. Telephone System, The City Fire Department, Winnipeg Water District, Greater Winnipeg Water District, City Health Department jämte en del andra institutioner och affärsföretag. I allt deltogo 300 flottor och sex större musikband i paraden.

Efter att paraden beskådats var hela staden i en fststämning. Parkerna voro översvämmade av människor, som roade sig med sång, dans och lek, samt sportövningar av alla slag. Vid tiotiden på kvällen samlades tusentals personer utanför den magiskt illuminerade City Hall, där en estrad byggts, från vilken tvenne musikkapell presterade en utmärkt dansmusik medan de yngre i takt med musiken valsade om eller jazzade på Market Square asfalt. Vid tolvtiden började några regndroppar att komma och då var det också på tid, att de firande massorna drogo "hem till sitt", efter att på ett värdigt sätt ha firat stadens 56-årsjubileum. Allt hade gått lugnt och ordentligt tillväga. Inga särskilda klagomål hade inkommit till polisen, även om man här och där kunde iakttaga att det livsgivande elixvattnet möjligen flödat något ymnigare än vanligt.

General Smuts lider nederlag

Nationalisterna och arbetarna vinna en avgörande seger vid valet i Sydafrika.

Hertzog kommer att bilda en koalitionsregering med arbetarna.

Ett val, som tilldragit sig stor uppmärksamhet runt hela världen, ägde rum den 19 dennes i Sydafrika, varvid den bekante krigsveteranen gene. Jan Smuts besegrades och arbetarna samt nationalisterna tillsammans erövrade makten. Jan Smuts besegrades i sin egen valkrets, då 1,022 röster kastades för honom medan 1,407 röster kastades för motkandidaten, arbetaren Hay. Ehuru röstningens resultat i detalj ej ännu är känt har man sig bekant, att nationalisterna erövrat 55 platser, det sydafrikanska partiet (Smuts' parti) 51 och arbetarna 18, jämte en självständig kandidat. Mest beteckneande var valet i Transvaal, varest arbetarna och nationalisterna svepte hela provinsen. Nationalistledaren och den som möjligen blir näste premier, general Hertzog återvaldes med en majoritet av 1,554.

Resultatet av valet torde, som sagt, bli att Hertzog erhåller premierskapet och att en koalitionsregering blir bildad. I förstone hette det i inkommande meddelanen, att Hertzog ej visade stor lust, att göra gemensam sak med arbetarna, men senare meddelas, att han är i full harmoni med dem och gått med på att bilda en gemensam ministär. Utan arbetarnas understöd skulle nämligen den nya regeringen ej stå sig länge.

Arbetarna jubla över resultatet, då de tro att tyrannväldet nu skall upphöra. Alldenstund nationalisterna äro beroende av arbetarnas understöd, tror man ej att nationalisterna komma att göra några stora ansträngningar att genomföra några secessionsplaner, såsom dessa påstås, föra i skölden. Några allvarsamma brytningar med den brittiska regeringen tror man sig ej behöva befara. Hertzog förklarar, att det är hans högsta önskan, att kunna förena alla intressen för ett för hela landet gagnande samarbete. Han har utlovat samarbete med arbetarna och yttrade nyligen att "nationalisterna utan undantag äro fast beslutna, att stå för sina löften till arbetarna. Nationalisterna eftersträva ingalunda secession, som ett politiskt mål, och ämna ej höja detta krav förrän den stora allmänheten och isynnerhet det brittiska folket är i favör därav". Den nya ministären kommer att i den närmaste framtiden bildas.

I Storbritannien synes man beklaga att general Smuts besegrades i valen, men man tror ingalunda att han därmed är ur den politiska striden för gott.

ARGENTINA FÅR STOR VETESKÖRD.

Ett telegram från det Internationella jordbruksinstitutet i Rome, daterat den 18 dennes, meddelar, att den officiella beräkningen av Argentinas veteskörd för innevarande säsong uppgår till 247,000,000 bushels i jämförelse med 259,000,000 såsom förut beräknade. Under säsongen 1922—23 var Argentinas skörd 196,000,000 bushel. Den exportabla vetekvantiteten, som ännu finns i Argentina, uppgår till 63,603,000 bushels. Linproduktionen i Argentina är 58,580,000 bushels emot 63,241,000 under föregående år; innevarande års skörd av havre är 76,643,000 mot fjolårets 55,116,000.

Den totala veteproduktionen i Belgien, Bulgarien, Spanien, Förenta Staterna och Indien, de enda länder från vilka officiella beräkningar föreligga, utgöra 1,241,000,000 bushels. Fjolårets totala kvantitet för samma länder var 1,361,000,000.

Vädret i Norra och Central-Europa samt i balkanstaterna var under maj synnerligen förmånligt. I södra Italien, Ryssland och norra Afrika har torka varit rådande. I allmänhet kan man säga att situationen varit sämre än vanligt.

Liberalerna i B. C. få knapp majoritet

Det ser ut som samtliga partiledare i B. C. lida nederlag i sina egna valkretsar.

Premier John Oliver besegrad men torde söka återval i annan valkrets.

Valet i B. C. har nu ägt rum och ehuru de slutliga resultaten ännu ej äro kända, torde det vara tämligen säkert, att liberalerna avgingo med en knapp majoritet. Enligt senast tillgängliga valresultatet ha de liberala vunnit 20 platser, de provinsiella 3, de självständiga 2 och arbetarna 3. På grund av att frånvarande rösträttigade givits tillåtelse att kasta sin röst per post och alldenstund sammanräkningen av dessa röster ej kan ske förrän efter tre veckors tid, kan det definitiva valresultatet ej ännu avgöras. I fyra valkretsar är dessutom valresultaten ej kända.

Så långt vi hittills funnit ha alla tre partiledarna, nämligen John Oliver, den nuvarande premierministern, de liberalas ledare, — Hon. W. J. Bowser, kons. och gen. H. D. McRae, det provinsiella partiets ledare, blivit besegrade i valet. Möjligt är att McRae blir vald sedan det slutliga valresultatet blir känt. Hans närmaste motståndare är en kvinnlig kandidat, mrs. Ralph Smith. Premierminister Oliver blev emellertid definitivt besegrad. Huruvida de liberala erhåller nog stor majoritet att bibehålla makten beror uteslutande på utfallet av de "frånvarandes" röster. För att kontrollera legislaturen måste de liberala förfoga över 26 platser, vilka berättigar dem till val av talman, samt ger dem 25 röster att sätta emot legislaturens övriga 22. Intet officiellt ställningstagande kommer att göras förrän det slutliga resultatet är känt. Premier Oliver har erbjudits att söka val i ett flertal valkretsar och möjligt är att han kommer att acceptera någon av dem.

Rusdrycksfrågan eller rättare frågan om friare försäljning av öl och beer har intagit en framskjuten plats under valkampanjen. En omröstning rörande försäljning av öl å hotellen per glas har företagits, men omröstningen har hittills varit emot denna försäljning. Vancouver, Victoria, North och South Vancouver, New Westminster och Chilliwack ha alla röstat emot förslaget. I en del av dessa städer var det enhälligt motstånd. I Vancouver var det 240 rösters majoritet emot förslaget. Det komiska har under kampanjen inträffat, att samtliga partier har beskyllt varandra för att ha ha mottagit kampanjfonder från ölintressena. Tidningen Vancouver Daily Province har skarpt uttalat sig emot införseln av det nya försäljningssystemet, vilket om det genomfördes, komme att betyda "krogarnas återinförande". "Disken och messingrelingen är allt som kommer att fattas, — eljest vore det den gamladagskrogen upp i dagen. Den person, som tror, att öl komme att bli de enda rusdrycker, som komme att serveras på ett dylikt dryckesställe, han måtte ha en väldigt god tro på den mänskliga naturen. Talet om att försäljning av öl i klubbar skulle befrämja nykterheten och motarbeta bruket av starkare drycker, har omkullkastats av erfarenheten. Det har nämligen visat sig att å nästan alla klubbar ha spirituosa försålts, och varit part av affären", säger tidningen.

Skand. Storlogen av I. O. G. T.

kommer, som förut meddelats, att avhålla sitt ordinarie storlogemöte hos logen Goda Avsikten i Kenora i dess ordenshus den 6—8 juli. Ombud och andra, som ämna deltaga i storlogemötet, vilka komma från väst om Winnipeg, göras uppmärksamma på, att deltagarna avresa från Winnipeg lördagen den 5 juli med "Campus Special", som lämnar vid ett-tiden på dagen. De uppmanas likaledes att köpa returbiljett **endast till Winnipeg då de därifrån kunna benytta sig av redsatta biljettpriser.** Mötet börjar på söndag och fortsätter på måndag. Logerna uppmanas, att låta representera sig.

G. H. Silver, O. S.

Femton postsäckar, vilka man tror vara en del av den bortrövade posten å Chicago—Milwaukee-tåget för någon tid sedan, ha funnits i en gammal automobil på en farm i närheten av Joliet, Wisconsin. Fyndet rapporterades in till postinspektören Germer. Numret å automobilen var letsamma som å den auto, som blev stulen i Chicago för tre månader sedan.

ÄVEN ONKEL SAM EFTER WRANGELÖN.

En amerikansk skonare på väg till Wrangel-ön för att där plantera stjärnbaneret.

Ryssland ämnar också sända en expedition dit för att taga den i besittning.

Striden om Wrangelön pågår ännu i all sin bitterhet. Denna gång är det amerikanerna, som spekulera på att plantera den stjärnprydda flaggan å den nordliga ön. Den amerikanska skonaren Herman under kapten Louis Lane's kommandoskap, avseglade den 19 dennes från Nome för att resa till Wrangelön, varest den amerikanska flaggan skall höjas.

Det är ävenså bekant att Soviet Ryssland planerar att sända ett skepp till Wrangel för att skydda sina anspråk på ön. Upptäcktsresande Vilhjalmur Stefanson sökte i tre års tid rädda Wrangel för det Brittiska Riket.

Kapten Lane är en med de mest skickligaste arktiska seglare. Han har seglat uppe i regionerna i ett kvarts sekel och förde det första handelsskeppet till Wrangel 1910. Harald Noice, som stod i spetsen för undsättningsexpeditionen till Wrangel i fjor och Lorne Knight, som dog å ön, gjorde sin första arktiska resa med kapten Lane. Den senare fann Stefanson å Banks Island 1914, då allt hopp om hans återfinnande uppgivits. "Herman" planerar att undsätta och återföra Charles Wells och 13 eskimåer, som förlidet år kvarlämnades av Harold Noice. Om ryssarna hinna Wrangelön före "Herman" förväntar man, att Wells och eskimåerna tillfångatagas och dess fångst av hudar och valrossbetar bli konfiskerade.

En häftig debatt i parlamentet

Förslaget om ett $300,000 anslag till den imperiella utställningen i England orsakar en häftig debatt.

Då ekonomi praktiseras i andra avseenden bör den praktiseras överallt, anser man.

En häftig debatt agde rum i måndagseftermiddag i parlamentet då förslaget om ett $300,000 anslag till Wembley-utställningen var på tapeten. E. J. Garland gjorde nämligen ett tilläggsförslag, varigenom summan skulle reduceras med $20,000. Detta förslag föll emellertid med 86 röster mot 48. Liberalerna röstade enhälligt emot amendemanget, de konservativa med undantag av Boys för detsamma, medan de progressiva delade sig. Anslaget om $300,000 bifölls därefter.

Då saken kom inför huset i egenskap av "committe of supply", gjordes av immigrationsminister Robb ett förslag att regeringen skulle sända en parlament-delegation att övervara utställningen såsom regeringens officiella representanter. Kostnaden för denna delegation, som skulle väljas ur de olika partiägren skulle bestridas av regeringen. Transporteringskostnaderna beräknades till $400 per person, samt ett underhållsanslag av $20 per person. Hela kostnaden skulle belöpa sig till $20,000. Delegationen skulle bestå av sju personer, varförutom fem pressmedlemmar skulle medsändas. På förfrågan om även arbetarna skulle erhålla representation i denna grupp, svarades, att det fanns ingen anledning att förneka dem detta, men om man skulle följa den vid kommittéutnämningar vanliga proceduren, så var icke detta parti starkt nog att göra anspråk på en delegat. En häftig debatt uppstod rörande detta anslag, då man ansåg att ekonomi borde gå framför allt.

Den konservativa ledamoten Guthrie påminde om att anslaget till The National Institute of Blind hade reducerats från $20,000 till $10,000, anslaget till Canadian Tuberculosis Ass. hade reducerats till $15,000 från $20,000 och anslaget till Canadian National Safety League från $25,000 till $10,000, — allt av ekonomiska skäl. I belysning av denna sparsamhetspolitik vore det ej rättvist, att kasta ut $20,000 för detta ändamål. J. S. Woodsworth menade att det fanns andra mera skriande behov inom landet, som först borde tillgodoses. Regeringen hade till exempel funnit det omöjligt att göra något för att avhjälpa sysslolösheten i västern och då så var, borde den ej heller vara i tillfälle att ge ut en rätt respektabel summa penningar för dylika ändamål, ansåg Woodsworth.

Över 100 infödingar blevo begravda i ett jordras, vilket härförliden förstörde byn Tjigemborg i Bajern.

Socialistmördarna i Italien gripna

Samtliga arresterade voro framstående medlemmar inom fasciströrelsen.

Mussolinis ingripande att infånga brottslingarna ökar hans prestige.

Socialistdeputeraden Matteottis i Italien banemän ha äntligen efter en veritabel hetsjakt infångats och arresterats. Fillippo Fillipelli, vilken tagit sin tillflykt till havet för att begå sig till Frankrike upphanns av en submarinjagare utanför Genua, just som han var nära att komma in på franskt territorialvatten. Alding Volpi, en annan av de misstänkta förföljdes över Alperna av poliser och en avdelning facsister, just som han stod i beredskap att gå över gränsen till Schweiz, medan tre andra arresterades just då de ämnade stiga ombord å en ångare på väg till Albanien. En annan av facsiströrelsens främste män, Giovanni Marinelli, har också arresterats såsom misstänkt för delaktighet i mordet. Det är rätt så beteckneande, att samtliga arresterade intagit de mest framskjutna platser inom fasciströrelsen, men likväl söker man befria denna från allt ansvar. Mussolinis avståndstagande från mordet och hans kraftiga ingripande att arrestera brottslingarna har betydligt ökat Mussolinis prestige i Italien, och det troliga är att han ej kommer att resignera från premierskapet. — De företagna undersökningarna ha gett vid handen att inom fasciströrelsen existerat en verklig mördarliga under Duminis' ledareskap, och vilken varit ansvarig för alla brottsliga handlingar som tillvitats fascisterna i tid som gått. Rossi och Marinelli ha varit organisationens "hjärna", medan de andra varit dess verktyg. Vid förhören tycks emellertid framgå, att den ursprungliga planen egentligen ej var att döda Matteotti, utan endast bortföra honom — för vad ändamål har ännu ej utklarats. Flera tecken tyda också på att denna uppgift är antaglig.

Enligt ett meddelande från Rom, daterat den 21 dennes, har Dumini avlagt fullständig bekännelse och påstår, att mordet skett på befallning av signor Rossi, — en f. d. kabinettsledamot, — Giovanni Marinelli, f. d. ledamot av fascististyrelsen och Fillippo Fillipelli, f. d. redaktör för Roms starkaste och mest inflytelserika fascisttidning. Dumini står nu anklagad för mord.

Oppositionstidningarna i Italien söka naturligtvis göra ett stort nummer av saken, för att misskreditera Mussolini. Denne har ej ännu officiellt intagit någon annan ställning, än att ge bestämd order om att alla brottsliga våldsamheter av vad slag de vara må, måtte på det kraftigaste beivras och att myndigheter, som förfelade att göra sin plikt skulle skoningslöst avskedas. Mussolini har sammankallat kabinettet till den 23 för att överlägga om dess ställning, varefter man kommer att tala till senaten och deputeradekammaren. Han kommer därvid att klargöra sin ställning och vad han ämnar göra. Det förväntas att han kommer att kvarstanna vid makten och framlägga sitt program för att reparera den kris som mordet å socialisten Matteotti framkallat.

En stark värmebölja ha dragit fram över Förenta Staterna och ett stort antal personer ha dödats av solstyng.

Sju tusen tyskar, landsflyktiga från Ruhr, ha tillåtits återvända till sina hem. Bland dessa befinna sig 600 av de 800 tulltjänstemän, som avlägsnades från sina platser.

Strid mellan gruvarbetare och gruvvaktare utbröt den 19 dennes i Bradygruvan i närheten av Morgantown, W. Va., varvid hundratals skott avlossades. Stadshuset blev förstört av anlagd eld och en man har blivit svårt sårad.

En svår epidemi av sömnsjuka har utbrutit i England. Omkring 48 procent av de angripna avgå med döden. Efterföljderna av sjukdomen för de, som genomleva den äro också av allvarlig art, i de flesta fall med lamhet eller idioti. Läkarevetenskapen står maktlös inför den hotande faran.

Köp era Ångbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.

Herriot erhåller förtroendevotum

Efter att stormiga uppträden ägt rum i deputeradekammaren vinner den nye premiern dess förtroende.

Herriot och MacDonald ha avhållit en mycket givande konferens i London.

Den politiska situationen i Frankrike efter ministerkrisen och presidentskiftet har nu börjat stabilera sig. President Doumergues och premier Herriots ställning gentemot Tyskland är i huvudsak enahanda med Millerands och Poincaré's, med undantag av att den är något vänligare. De fordra emellertid att erhålla fulgoda garantier för Tysklands betalningsvillighet, innan trupperna återkallas från Ruhr.

Vid ett stormigt sammanträde av deputeradekammarens ledamöter den 19 dennes, varvid förhandlingarna tvenne gånger måste upplösas på grund av de stormiga uppträdandena, erhöll Herriot ett förtroendevotum med 313 röster mot 234. Herriot hade i ett tal till kammaren redogjort för regeringens ställning gentemot de sakkunnigas rapport. "Reparationskommitten har accepterat dess rapport och så gör regeringen" sade Herriot, "men det är omöjligt att underhålla en militärockupation i 37 års tid". Han meddelade samtidigt att han ämnae avhålla en konferens med den engelska premierministern.

Enligt senare meddelanden ha Herriot och MacDonald haft en synnerligen givande konferens i London den 21 och 22 dennes, varvid man bl. a. kommo överens om att i mitten av juli sammankalla en konferens av de allierade för att återupptaga diskussionen om skadeståndsfrågan och Dawes'planens realiserande. De två ministrarna överenskommo dessutom att gemensamt avlägga en visit till Geneve vid öppnandet av Nationernas Förbunds möte därstädes i september månad.

Konferensen säges ha varit mycket givande och båda parterna synnerligen tillfredsställda. MacDonald har alltid förordat att Nationernas Förbund skulle garantera tyska skadeståndets betalande, efter Ruhrtruppernas återkallande, — en politik, som fransmännen absolut vägrat godkänna, då de ansågo sig behöva mera direkt form av säkerhet. Det förljudes att Herriot ställt sig sympatisk mot förslaget. Det talas också om, att Herriot ställt sig sympatisk gentemot Tysklands inträde i Nationernas Förbund. Vilket understöd Herriot kan finna i franska kammaren för dessa idéer återstår att se. Isen tycks emellertid vara bruten mellan Frankrike och England och möjligt är att en ny politik kan framkallas. Herriot skulle på återväg till Frankrike rådgöra med Belgiens premier Theunis, varefter man ämnar sätta sig i förbindelse med Italiens premierminister Mussolini.

SEX MÄN HÄNGAS FÖR MONTREAL-RÅNET

Juryn dömer de anklagade att sona sitt brott genom hängning.

Louis Morel, Giuseppe Serafini, Tory Frank, Mike Valentino, Frank Gambino och Leo Davis komma att hängas den 24 oktober i och för mordet å Henri Clerand, Hochelaga- banktjänsteman, den 1 april, såvida de ej dessförinnan bli benådade.

Det tog juryn elva minuters överläggning att fälla det avgörande utslaget.

Efter att domen uttalats tillfrågades de dömda om de hade något att säga till sitt försvar. Serafinis läppar skälvde och några tårar glittrade i hans ögon, men han skakade endast på huvudet. Frank Gambino förklarade att han ingenting visste om saken och var oskyldig. Mike Valentino pekade på de andra och svarade: "De ha sagt allt". Leo Davis förnekade absolut att ha haft något med mordet att göra. Tory Frank svarade genom tolk, att man borde visa honom barmhärtighet, ty han hade aldrig fader och moder, samt hustru och två barn, dessutom förnekade han all delaktighet i mordet och påstod att ingen där visste vem han var.

Så kom Morels tur. Med avseende å konspirationen förklarade han sig skyldig, men med avseende å Stones död, sade han sig höra skottet, men trodde det vara en olyckshändelse. Han var villig att "taga sin medicin", sade han, men beklagade att en man vid hans sida skulle bli dömd för mord, som var absolut oskyldig.

Den som Morel ansåg oskyldig var Davis. Efter att de dömda haft tillfälle yttra sig, uttalades domen och juryn förklarade, att domen fallit på grund av avgivna vittnesmål, och troligt dessa var Davis lika skyldig som de andra.

Poststrejken nu i full gång

Strejkordern, som utfärdades den 19 ds. hörsammades i östern, men får ringa anslutning i västerns städer.

Arbetarna tvingas att gå tillbaka eller hotas att förlora sina platser.

Den i förra numret bebådade poststrejken blev kallad att taga sin början den 19 dennes vid 5-tiden och strejkordern hörsammades av posttjänstemännen rätt allmänt i Toronto, Montreal och de större städerna i östern, men här i Winnipeg och i västern i allmänhet, syntes arbetarna ställa sig tvekande. Detta berodde otvivelaktigt på, att man fruktade för ett fiasko, alldenstund tusentals f. d. posttjänstemän och andra stodo färdiga, att intaga strejkbrytarens roll och taga anställning i de strejkandes plats. En konferens, som sammankallades i Ottawa för att söka åstadkomma en överenskommelse, som kunde leda till strejkens avblåsning, misslyckades totalt. James Stewart, tjänstgörande general-post-master insisterade på att strejkordern skulle återkallas tills underhandlingarna slutförts, men strejkledarna voro ej i favör härav, då de ansågo alla dessa underhandlingar resultatlösa. Underhandlingarna resulterade i ett brev som tillställdes arbetarna, vari vissa medlingsförslag gjordes, men de voro synbarligen ej till arbetarnas tillfredsställelse, ty strejken bragtes i effekt.

Strejken blev i östern rätt effektiv, men vederbörande sökte från början demoralisera de strejkande och lyckades också häri, genom att förklara, att alla, som åtlydde strejkordern riskerade att förlora sina platser. Man anskaffades från andra håll; sålunda erhöllo studenterna i Toronto universitet en S. O. S.-kallelse, att göra sig beredda, att vara behjälplig att fylla de strejkandes poster. Alldenstund det ej visade sig så svårt att erhålla andra, som voro villiga att uptaga arbetet, var det ej svårt för Stewart att dekretera: "Gå tillbaka till ert arbete om ni värdesätter er ställning". Då det fanns många, som varit i tjänst i en följd av år och snart voro pensionsberättigade, lyckades detta dekret göra åsyftad verkan och effektiviteten av strejken var sålunda bruten.

Här i Winnipeg gjorde tjänstemännens ledare det uttalandet, att den av kommissionen rekommenderade löneskalan var otillfredsställande och bestod av svältlöner. Regeringen och parlamentet söker göra sig oansvarigt genom, att förklara att Civil Service Commission har uteslutande rätt att bestämma över löner etc., som angår de under kommissionen sorterande tjänstemännen. Enligt den nya skalan kommer brevbärare att uppbära en årlig lön av från $1,080 till $1,440, utan bonus, men med bidrag till skor och uniform, medan "senior" brevbärare erhålla från $1,500 till $1,620; hjälpare erhålla från $1,020 till $1,260, medan högre tjänstemäns löner variera mellan $1,680 till $2,500. En allmän minskning av $200 per man säges skalan medföra. Posttjänstemännen fordra dessutom att the Civil Service Commission skulle komma under the Industrial Disputes Act, någonting den f. n. ej gör och vilket James Stewart på det bestämdaste motsätter sig.

Av allt att döma synes emellertid strejken vara bruten. Arbetareministern James Murdock har nämligen utfärdat en kungörelse, vari på det bestämdaste förklaras, att det bästa arbetarna kunna göra är, att återgå till arbetet. Samtidigt utsändes till samtliga postmästare en förklaring, att alla arbetare, som ej infann sig för tjänstgöring före kl. 8 f. m. den 21 dennes, skulle anses som definitivt avskedade. Alla, som dessförinnan infunno sig för tjänstgöring och alla, som ej deltagit i strejken, kommo att återtagas och inga obehagliga följder skulle följa, men alla de som fortfarande strejkade skulle anses vara oåterkalleligen avskedade och komma ej under några förhållanden att återtagas. Detta dekret har åstadkommit önskat resultat, såvitt det i skrivande stund är bekant, och det kan tagas för avgjort att poststrejken även denna gång totalt misslyckades, vilket också var att förvänta, då enig solidaritet ej kunde uppbyggas landet runt.

Femton personer dödade och ett trettiotal svårt skadade vid en spårvagnsolycka, inrapporterades den 18 dennes från Berlin. Bromsen på en spårvagn slog fel och denne rusade med full fart utför en skarp sluttning och körde mot en fabriksvägg.